

دوا زندہ آن را دم دمی گویند	دوا	دیز بجز و غیرہ لباسن مان مردان	کیناری	فضل یا ی ستانی	
فضل ر		نسب گندہ در تصارف کناری نید	کیناری	دشانی..... پشتری میائی	دشانی
دچھر..... بمنی کروں باشد	دچھر	دشک..... بمنی اسلوب فعل شو	دشک	دسوری..... عادت دسوی	دسوری
فضل سین حملہ		فضل لام		دسوی کی آرام وقت سزا	
دہاوس..... بمنی استلال	دہاوس	دہال..... بمنی برقیہ در روپو	دہال	دسلی..... پشتری سست	دسلی
فضل کاف تازی عنفہ		دسول..... بمنی اول بود	دسول	دلی..... نام شہرت پای کشت	دلی
دھرک..... بمنی ریشش پانی بود	دھرک	دسلی..... سستی در کب بود	دسلی	باب الای فضل الف	
دھنوک..... بمنی عا و سلام	دھنوک	فضل نون		رانا..... پشتری سبز رانا	رانا
دھنیک..... طایرت کلان نبارک	دھنیک	دھرن..... بمنی غلطانی در روانی و	دھرن	رانا..... بادشاہ رانا	رانا
آن را اگر کس کویند		بہنم اول میل کردن در بجائی		رادا..... رنگ بند و کاف	رادا
فضل کاف جھنہ		دھرن..... بمنی بو کردن کین بود	دھرن	رادا..... فارسی راد کاسینہ کویند	رادا
دشک..... بمنی قریب دیک	دشک	دھولن..... دوست و دشمن	دھولن	رانا..... لقب بادشاہ ہند است	رانا

داوڑا..... یعنی مرد صاحب	داورا	فضل پائی خمیختہ		رہ	رہ..... یعنی چارہ کر دوان
شوق و لاہوالی و میاشاں باشو و در	سبوری	رپ..... یعنی دشمن باشد	رپ	رپ	فضل تابی و قافی شملہ
پای حروف زلی باشد و صورت		روپ..... یعنی حسن و جمال بود	روپ	روپ	رپٹ..... یعنی نیشن بود
داوڑا..... در ویش را ماند	داوڑا	فضل تابی و قافی	رپٹ	رپٹ	رہٹ..... یعنی سپنج و دولاپ بود
رتا..... یعنی چرخ باشد	رتا	رات..... بلب را با ویر مسند را	رات	رات	فضل چرم ماریختہ
رتنا..... نام کپڑا کپڑا ہای	رتنا	رت..... نام رنگ م دیو است	رت	رت	راج..... یعنی سلطنت بود
اندھت از عطر چہارہ و رنگ است	اندھت	دہنی علاج و بہا شرت نیز آمدہ	دہنی	دہنی	راج..... نامک را ماند
فضل بای موحده		و بانغم مہنی فضل و موسم باشد	دہنی	دہنی	فضل چرم بازی قہیلہ
رب..... آفتاب را ماند	رب	رکت..... خون را ماند	رکت	رکت	رور..... یعنی نیلکا و با
فضل بای موحده قہیلہ		ریت..... یعنی رکت باشد	ریت	ریت	رپج..... یعنی شربت بود
راہرہ..... قہراک دکن کا باشد	راہرہ	دہنی راہ و رسم نیز آمدہ	دہنی	دہنی	صل چرم عجمیختہ
		فضل تابی و قافی قہیلہ			رپج..... شربت و خوشن بود

روپانج..... یعنی ششیرہ و	رومانچ	رو..... یعنی از نعمت بود	روہ	رو..... یعنی کی از نام ہادیو	رہ
روی بر نام ناستن بود		روند..... یعنی کسیک باشد	روند	رو..... یعنی شور و غلغلہ بود	روہ
در اصطلاح اہل سنسکرت رس	رومانرس	فضل دال مشغلہ		رو..... خورنا ہنسہ	روہ
نام بہا دست آن آوی شد کہ از	भाव	راند..... پورہ رانا مند	راند	فصل سین حملہ	
شوق خوش صحبت نیک ناپاکا	भावक नायिका	زند..... یعنی کلمہ سبر باشد	زند	راس..... برج را ماند و آن آویزہ	راس
تقریرہ پہلہ شود و نوی از تم سب		فضل را		راکس..... جو خوار را ماند	راکس
فضل چم محبتی قبیلہ		راتر..... یعنی شب باشد	راتر	ربیس..... مرکب از دو گلہ	ربیس
راچہ..... یعنی لات دوات		رار..... جنگ بجماد باشد	رار	یہی مجلس برج عاٹ پانچانی آن	یہی مجلس
فضل دال حقیتہ		رایسر..... نام وضعی است بر کنار	رایسر	برادر بود ما زانانی شہورہ در	برادر بود
ردنا..... مسدود مان با	रटना	وہی ای رگر چند در جنگ آن مان با	وہی ای رگر	بلال الدین مسدود کرد شاہ	بلال الدین
فضل دال قبیلہ		روی وریا پل بستہ بود	روی وریا پل	رس..... چشم و خصہ بود	رس
راشد..... یعنی خیمہ و لرزان		رتناکر..... وریا رانا مند	رتناکر	والتعہ ہما رضی دار و اول یعنی وقت	والتعہ ہما رضی دار

آب باشد دوم صبارہ پیرزود سیم
 حرف لکٹ نامہ پارہ منہی لذت
 و شوق مزہ آمدہ و ان کبیب علی
 شش ہست بادل تنہی نپود و دوم
 یعنی زخمت یوم شیرین رام شور و غم
 تخ ششم ترش باشد
 روس یعنی ششم و غم
 رس خوشی و شادانہ
 ریس قیلہ و رنگ بود
 فصل کاف تازی
 رانک لاج و ضمیمہ
 راک صلابت و شرق بود

لہ

رہس

رہس

رہس

رہک

رہک

رہک منہی رنگ بود
 فصل کاف تازی
 رک درویش نامہ
 روک درخت نامہ
 رک درخت نامہ
 ریک خط نامہ
 فصل کاف جمعی
 راک نمبر و سرود
 رانک بزرا نامہ
 رانک منہی رنگ باشد
 روک علت منہی باشد
 فصل کاف جمعی قیلہ

رہک

رہک

رہک

رہک

رہک

رہک

رہک

رہک

رک نام پچھند و کما کثیر
 فصل لام
 راول درویش نامہ
 رسال بیخوبت اطلال
 روزاول برستہ ہوسما
 بارکین نرم بود و زیر سینا لاف
 ریل بیان سیلاب بود
 رام نام کی از و تباہی
 رسم خط نامہ و شادانہ
 رکم نیتہ رنگینہ
 روم حوی نامہ
 فصل نون

رہ

رہ

رہ

رہ

رہ

رہ

رہ

رہ

رہ

رمنی..... بمنی زن باشد و بجای	رمنلی	سازایا..... زن لولی و قجر بود	سامانوا	سسا..... خرکوش را نامند	سلسا
بیم و او استعمال کنند رونی	سینی	ساما..... زیر زمین منسی آمد	سامانا	سکما..... بمنی را دوست بود	سلسوا
رومی..... سفینوی بود که زمان سنو	سوسی	ساما..... مجلس را نامند	ساما	و بکس اول کامل سر را نامند	سیروا
در پشانی قند نشند و بجای که ازند		سیتا..... میبچه پر بود		سلا..... بمنی سنگ بود	سیرلیا
رومنی..... نام تبری است یعنی	سودھلی	ستا..... دست را نامند	ستانا	سلا..... رو در را نامند	سلسلیا
نیزت از مثال تسرو نیز نام		سجا..... نام تبری نیز از مثال	ساجا	سنگما..... بمنی حرف و تری بود	سنگا
سرلی است از سرهای سیوت سیر		سجا..... بسند را نامند	ساجوا	سوبا..... طوطی نیز نامند و در	سوبا
رونی..... نام تبری است از مثال	سوتلی	سلا..... بمنی مسیثه بود	ساجا	متعارف الہند تو تا گویند	سوتا
باب بین محاصل الف		سدبا..... آیجات لگویند	ساجا	سوزبا..... خوشبو باشد	سوتبا
ساردا..... برستی نامند آن	ساردا	سرا..... شراب را نامند	سارا	سوبا..... سبزی و گلگون است	سورا
مرک صوت و آواز و فتمه و سرود بود		سرتا..... کتیا تاج پر اول بود	سرتا	سارسا..... زن کار و در آن	سارسا
ساکما..... بمنی خت و کار زرک بود	ساکما	سرا..... بمنی نام و میثه بود	سرتا	سیتا..... زن چنگ و در اول	سیتا

سینا..... یعنی فوج باشد	سینا	سرپ..... مار را نامند	سرپ	سرسپ..... صدف گویند	سرسیپ
سیوا..... یعنی خدمت بود	سینا	سراوہپ..... نام ولایت است	سراوہپ	فضل پای عجبی تقلید	سرسیپ
سیرا..... ملک و علاقہ باشد	سیرا	جوب رویہ کہ حضرت علیہ السلام	جوب رویہ	سورہ..... یعنی حشکی ان بود	سورہ
از کل باقیش بود کہ در کتخالی بر	از کل باقیش	را از آسمان و طالع افادہ بودند	را از آسمان	فضل ای تو عالی خجیہ	فضل ای تو عالی
دلا و عروس بندند	دلا و عروس	سلپ..... زمری ولایت و مسلول	سلپ	سانت..... جمعیت طالع افادہ	سانت
فضل بای مریحہ	فضل بای مریحہ	بود زمری است از قرض کہ بش سری	بود زمری	سازت..... بر و بہار و نیز	سازت
سرب..... یعنی عمر و تمام بود	سرب	و ولایت و بحواری میرقصند	و ولایت	نام رانی است مرکب از طار و سار	نام رانی
فضل بای شیلہ	فضل بای شیلہ	مہپ..... مہینہ وصال است	مہپ	ست..... یعنی ارد اول است	ست
سبہ..... یعنی سارک بود	سبہ	سناپ..... بزم خوشم از نو بود	سناپ	درستی و مطلق و توانائی	درستی
سبہ..... یکی از نامهای آبجائے	سبہ	سنگپ..... تیرک کردن و پیدائش بود	سنگپ	سیوم خلاصہ پر خیز و نیم فرزند	سیوم
فضل بای عجب خجی	فضل بای عجب خجی	سنگپ..... نام ولایت است	سنگپ	سرت..... یعنی سرش آکای	سرت
سراپ..... دعا بجای بود	سراپ	کہ در منی دران پیدائش شود	کہ در منی	سرنی علاج و مباشرت بود	سرنی

سکت..... بمنی طاقت تو نالی	سکت	سرت..... زہا بچشمہ باشد و	سرت	سیتہ..... بوج را نامند	سیتہ
سدات..... بمنی معتدل بود	سدات	باد صوفیہ ایمان نامند بمنی ہوا	سرت	فصل تالی قوتانی شملہ	سرت
سنت..... بمنی سن و سال بود	سنت	یزون و بمنی زن کہ سومرون کی نامند	سرت	شت..... بمنی خلقت بود	سنت
سنت..... بمنی اکثر و بسیار	سنت	سیت..... بمنی باشد و نعل	سرت	سنت..... بمنی شکستہ و در بود	سنت
سنت..... بمنی زوج و خستہ	سنت	رضی است کہ ملک است پانچون	سرت	سخت..... بمنی تنگ بود	سخت
دور ویش و غیر ازیر نامند	سنت	بیت..... ذوق سرا کو نیندی	سرت	فصل تالی قوتانی نقل	سنت
سخت..... و دہ کاہ	سخت	فاصلہ کہ زمانہ کی دور بازی از	سرت	سائہ..... بمنی وصل پزید	سائہ
سکان اجماع و صحبت و ملاقات بود	سخت	حدیثانی مانصف مردانرا در	سرت	سائہ..... اتم و نادان	سائہ
سخت..... زاف و استی	سخت	تعارف مانک کو نیند	سخت	و نقری بہت از اقامہ ایدہ نیک	سخت
سخت..... علم و ستی را	سخت	فصل تالی قوتانی شملہ	سخت	فصل جیسیم تاریخی	سخت
نامند و آن شستہ و پاک و گنی	سخت	سازہ..... کلامی کو نیند کہ دن	سخت	ساج..... ہند ساز بود	ساج
دندان بزرگ بمنی نغزہ و اصل و سر	سخت	و منجبل عاش و مشوق باشد	سخت	ساج..... ترب و طبع بود	ساج

و قرار داد اہل ہند بھارتیہ	سہ سہ..... کتیا گلگون بود	سہ سہ	سہ سہ..... ہمنی من دم بود	سہ سہ
سینہ سپر..... ستارہ زمرہ لانا	سہ سہ..... راز رانا مند	سہ سہ	دو در متعارف ہون او استعمال	سہ سہ
چون شہید متعلق دست کشیند	سہ سہ..... ہمنی دنیا و عالم	سہ سہ	کنند و سانس کو بند	سہ سہ
سہ سہ..... طاعت رانا مند	فصل سینہ		سہ سہ..... ہمنی ہنر بود	سہ سہ
زکی بود کہ تیا دکی ویرا ندکی برود	سہ سہ..... طاری ہست شہ	سہ سہ	سہ سہ..... نام ماری ہست	سہ سہ
آہندہ و ہمنی ہست کہ لہرازان بود	کہ آن را بفارسی کلک نامند		در تحت لہرای بادشاہ مارک آہستہ	
سہ سہ..... معاہدہ و قانون ہست	و سینہ گلگون رانا مند		فصل کاف تازی	
سہ سہ..... چہ ہمنی ہست اول کتاب	سہ سہ..... تمسکین کار بود	سہ سہ	سادک..... آمو رانا مند	سہ سہ
دو ہم و دلا در شہ جاع ویرا نام کی	سہ سہ..... خستہ ہست	سہ سہ	سہ سہ..... در اصطلاح زانی	سہ سہ
نہ ہندی کہ لہرازان ہست در صفت کاہ	سہ سہ..... ہمنی ہست	سہ سہ	سہ سہ..... در زیر ہست کاہ ہستی	
واحوال کو ہمنی ہست کان کلام او	سہ سہ..... ماہ رانا مند	سہ سہ	دو ہند چاہے کہ ہمنی ہست	
ہست ہمنی ہست	سہ سہ..... ہمنی ہست	سہ سہ	وان ہمنی ہست کہ ہمنی ہست	

کہنودان ربوقت جمادت	برین ونا مبارک باشد		خزنی ایک مخلف کرد و آنسک
نخیش شلاق مینسوزد آن	سہاک بمی در دست بود	सहायक	و صورت جان بر آید کہ حرف آو
جلد پاروہ ترن بہت و نیز نام	سوک خادم را نا	सेवक	آن مجمع حروف نعت سرتیک
صدی بہت دآن صد کرد باشد	فضل کاف ماری		کوینچہ سبب ہمینی منت باشد
سنگ متابل روزو	ساک ہنسی یار دوست	साल	سک نام طایری بہت
فضل کاف ماری	تسک نام اندر کہ باقتاد	सतसाल	بزرگ کہ در شمارف تو تا
سازنگ چند منی دارد	اہل سنود را جای عالم علوی بہت		کویند در فارسی ملک نامند
اول آہورا نامند و چو سپنج را	سک ہمینی تحت آرام بود	साल	سوک نام ستاری بہت
کویند سیوم ما در خواتد چہام	و بالکہ چند نصیحت بود و منی نیز آو	सिल	کہ چند گاہ وقت صبح از طرف مشرق
نام سرسکہ را کہ بود دآن ہر وقت	و بشدید آہر مرید مستقد را آنہ	शिष्य	طلوع یابد و چند گاہ وقت شام
سنگ نیزہ را نامند	سنگ ہند ہرہ باشند آن	संख	در طرف مغرب نظر کرد و در سفر
دیوان د کہ تھلان تھلیدہ خود را شاہ	عقلمند بہت چہدہ میانہ کا و کم		و نقل کان و بر و نرق آن سود

بکی کشند و لباس پوشیدہ فتح	سنگ	سنگہ..... شیرا نامند	سنگہ	سکال..... ہمیں فرما بود	سکال
ایگزید و این نمونہ آب و اود		فصل لام		سکل..... ہمیں تمام بود	سکل
استعمال کشند و مو ایک کتہ	سنگ	سار دول..... شیرزہ نامند	سار دول	و بالضم و اس کو کشید را نامند	سار دول
سراوک..... نام طیرتہ در سار	سراوک	سال..... دو مہنی دارد	سال	سکل..... آب را نامند	سکل
سرک..... آسمان را نامند	سرک	اول خار و طہ دو نیم نام در سخت		درد و نمر را نیز نامند	
سزک..... دو مہنی دارد اول	سزک	سانتل..... ہمیں ران با	سانتال	سوال..... ہمیں اسلوب بود	سوال
خوشرنگ باشد و ہمیں ہمیں آبد		سانخل..... ہمیں نچر بود	سانخل	سیال..... خوش را نامند	سیال
و قلد کوہ را نیز نامند		سبیل..... قوی پر زور بود	سبیل	سامل..... کتا یا زکار بود	سامل
سجنوک..... وصال نامند	سجنوک	سسل..... ہمیں ایشا بود	سسل	سبیل..... ہمیں سرو با	سبیل
سنگ..... زقاقت سمیت بود	سنگ	سسل..... بندہ و دراز بود	سسل	سیل..... شرم و حیاء	سیل
سماک..... اعزاز و از در داری بود	سماک	سسی ہل..... ناچل را	سسی ہل	ویا ہی بول نیزہ خورد بود	سسی ہل
فصل کاتب جمعی لغت		نامند و ان با فارسی جو ز سنی گوئید		ویا ہی تمانی ہی کوہ باشد	سسی ہل

فصل میم	فصل نون	فصل زون
سنم..... بمبئی ایک بود	ساین..... مینسی صاحب کو بود	سائے..... کونسی صاحب کو بود
سبہ سرام..... مینسی کوہ باشد	ساین..... مینسی یار و دوست بود	ساجن..... کونسی یار و دوست بود
سرم..... مینسی حق بود	سادہارن..... تیرہ ماٹ بود	سادہارن..... کونسی ماٹ بود
سکم..... آسان باشد	سالن..... نیرمین مینسی مرہ	سالنامہ..... کونسی مینسی مرہ
سسم..... ملائی بزرگ و مات بود	سان..... کوہ را نامند	سان..... کونسی کوہ را نامند
سنکرام..... جنگ خلیل بود	ساد وہان..... محبت خاطر بود	ساد وہان..... محبت خاطر بود
سنکم..... اجتماع و ملاقات بود	ساون..... مینسی پر شکل و آن بود	ساون..... مینسی پر شکل و آن بود
سوم..... مینسی اء بود	سپان..... خواب رویا بود	سپان..... خواب رویا بود
دایجات مینسہ آمہ	سجان..... دانا و ماعل بود	سجان..... دانا و ماعل بود
سینام..... مینسی سیاہ بود	سلان..... از قدم کا نہ بود	سلان..... از قدم کا نہ بود
دینامی از کا نہ کہ سیاہ نام بود	دولام خود سالی با کا نہ کا دن پیر نہ	دولام خود سالی با کا نہ کا دن پیر نہ
		باد صاحب بود چون کا نہ زبہ کونسی صاحب کو بود نظیر مینسی با حالت قہر پیش اورست دوسا از غلہ زمرہ و نہرانت خوشدل کرد سکن..... نمازہ کو میند سیران..... مینسی و دشمنک سرجن..... مینسی دست یار بود سرن..... مینسی پشت و ساہا سردمن..... کال و عشار زان سرون..... کونسی نامند و نیز پیر و دی کوہ مار و پیر ضعیف و پیر بود نور و پیر کھشت و پیر کا نام نہ

سکھاسن پانگی را نامند
 سکھ ہنسی سکھن فریاد
 سماں ہندار و نامند شہل
 سمرق میندی کو پوسخ ہندان
 سمن بکل چسلی بود
 سپون تینام و کال بود
 سبکرن ہنسی بک آمینہ بود
 و در اصطلاح اہل سستی لگ و لگنی
 لگیند کہ لگ و لگنی زیادہ بران کہ
 سکھاسن ہنسی تخت ہند
 سن ہنسی ہر اول ہنسی
 خلی و دیرنگ دویم ہنسی ہنسی

سرخان خرد و پیش شدن عضو ہند
 سوان سوان یک را نامند
 سواسن طومر موی ہند
 سوران مرد بہادر و دلدار
 سورن طلا را نامند
 سون دیرانی ہند
 سیان دانائی و گامی ہند
 سیخان ہند گان کجای
 شل باز و جسرہ و این ہند
 سین میندی شارت بود
 سوستان گنات از طاووس
 فصل داو

سہ کل ز نام باری ہند
 سہیو نام کی اپنے کچھ لہر بود
 سہیو ہنسی کنارہ و سر بود
 سیو نام ہادیو است
 فصل ہا
 سیرہ گنایہ از گلگون ہند
 سرہ کاوی لکڑی کا دم ہند
 سموہ ہنسی کب و کوی
 سنیدہ ہنسی کون ہند
 سینہ عین و محبت بود
 سینہ ہنسی ہنسی ہند
 فصل ای تہستانی

سادری..... زرن صیدقہ را آ	سادری	دیز نام کی از رگیناست	سکلی	زن مصاجد را مند	سکلی
سادری..... زرن جیرہ درری کا	سادری	سرری..... رود را مند بفری	سورسری	بعضا طیب بود	سورسری
ساری..... لاسی کہ زرن و صفت سا	ساری	کویند مان و دست کہ سابق کر شہ	سرسی	دیز نام را کنی است و نم نام با شاه	سرسی
سارچی..... کمر چند و صفت آن را بلا کیز	سارچی آب تلاب را مند	سرسی	خت آرکھا جلال الدین محمد کبیر است	سرسی
سارچی..... سہ ہجام و سلمان با	سارچی	سری..... بنی علا و برر بود	سری	سلی..... زبور سیاہ بود	سلی
سبہای..... سبہای را مند	سبہای	سری..... نام کی از ساری ساری است	سری	سبتدی..... خوش اقرار بود	سبتدی
سستی..... صا کہ صا سیر بود	سستی	سکسی..... نام کی از سیری سیری است	سکسی	سبھی..... درویش را مند	سبھی
سستی..... نام و توان دان	سستی	سکساری..... ہستی تکی بود	سکساری	سندی..... زن را	سندی
سزطوالا باد بارود کھا و کھا کھا	سزطوالا	سکدانی..... ہنسی ہ باشد	سکدانی	نمند خصوصاً زن صاحب حال را	سکدانی
شدہ روان آما کرد و نہ کر بر روی	شدہ روان	سکندی..... ہنسی ٹوں باشد	سکندی	سنگھالی..... نہیں و در و صلب بود	سنگھالی
زین ظرافت و با صلا ح اہل سنی کا محض	زین ظرافت	سکلی..... زرن مصاجد را مند	سکلی	سیناسی..... فیقرا کہ دیناؤ	سیناسی
شدہ در بر رود را پریمی کو نید	شدہ در بر	سکسرد..... طاوس را مند	سکسرد	کرم ہا کشند و کاستہ ترین ہند	سکسرد

سوارسی..... ہلزن لکونہ	سواشی	وقت صبح و شام میں سوزند	کالی کا	کونکا..... فاختہ را کونہ	کونکا
سوامی..... بمبئی جٹ خاندان کا	سوامی	باب حافظ تازی فضل العف		کتا..... مہسنے قصہ بشت	کٹا
سہانی..... سنسکرت لکھنؤ	سہانی	کالکا..... نام دیوی خوب	کالی کا	کپا..... لطف جوانی کا	کپا
سہاسی..... زیر زمین مٹی آمد	سہاسی	بحرین جان سماں میں نہایت سال کا کونہ		کرتا..... نام باری خستہ	کرتا
سہجی..... زن قیدہ را کونہ	سہجی	کام کندا..... نام زنی رما	کام کندہ لانا	کرتکا..... نام بہریت نرالی زنگ	کرتکا
سہکاری..... مہنی روستہ بود	سہکاری	کہ ماشق مردی دکہ دکہ فرنگ شامی		کردان یا ست کہ در برج شورت	کردان
سہوری..... مہنی جو حسیر	سہوری	دک کہ و نیمہ مہارت تمام گال دا		کربا..... مہسنے چارہ دہر	کربا
سہیلی..... زنگ یا حصا جہر	سہیلی	کانتا..... مہسنے زن بود	کانٹا	کلبا..... مہسنے جہر لہر	کلبا
سی..... مہنی ن ماشق خاصان	سی	کانتھا..... نکسی کار بود	کانٹھا	کستار و جہر و لہرہ بازیکان نیراہ	کستار
سیلی..... کندہ و حدت لہاند	سیلی	کایا..... مہسنے زن نام بود	کایا	کتا..... زن کارہ بود	کتا
سینتی..... مہنی زن بود	سینتی	کتا..... شاعر و خستہ بود	کتا	کتلا..... مہسنے زن نام بود	کتلا
سینکی..... توں کہ درویشان بود	سینکی	کیا..... زنی کو پشت خاوری	کیا	کلا..... دولت جاہ کا	کلا

دسنو دان را دیوی نامند	کاب..... بنی شعر باشد	کاب	کپ..... بوزیر نامند	کپی
کتنا..... اور پند وہ بود کچ بلوڈ	کوستب..... کو مریوں لیا	کوستب	کپت..... کف را نامند	کپت
کنکلا..... قجر و فاشتر نامند	دان از چله چار و تین است که از	دان	کلاپ..... باش زری	کلاپ
کنکا..... نیسیر برین منی آرد	دریای محیط بر آرد است	دریای	کلب..... خضاب و مرکب	کلب
کیلیا..... نام مادر پند	کب..... ساع نامند	کب	کیش بوسه و اشال بار و دن پیر	کیش
کوللا..... جاوری است سمورس آوار کی	کرتب..... فعل و عمل باشد	کرتب	کندرپ..... بنی شہوت بخش	کندرپ
کوندا..... درخندگی برن بود	فضل ابی موحده تیلہ	فضل	کوپ..... نیم و غضب بود	کوپ
کرلا..... عین شہرت و لوہو	کنبہ..... چار منی دار و اول	کنبہ	فضل ابی عجبی تیلہ	فضل
کیرا..... کلاہت خوش بود	بنی سیر و نیم برج دیوار مند	بنی	کلہ..... کاس نامہ اور کونہ	کلہ
رکم برسی رکا دوم بود	سیدم شبانی فیل را نامند ہما	سیدم	فضل تابی قالی حقیقہ	فضل
دان معروف است	نام کی از تیرہ منی سہری است	نام	کراست..... شیح و لمان بود	کراست
فضل ابی موحده حنیفہ	فضل ابی حنیفہ	فضل	کروت..... عمل و عمل باشد	کروت